

3:1 The Jew and the Egyptian (continued)

1. Abarbanel to Melachim I 3:1 (continued)

הנה אני הייתי אומר עוד כפי מה שיורה פשט הכתוב, שהתורה לא אסרה למצרי ולאדומי הביאה בקהל ד' בהכניסם תחת כנפי השכינה, ולא אמר בהם "לא יבא אדומי ומצרי בקהל ד' בנים אשר יולדו להם וגו'" כמו שאמר "לא יבא עמוני ומואבי בקהל ד'" ולא אסר דרישת שלומם וטובתם, אבל צוה שלא נתעב לבניהם אחר שישבנו גרים בארצות אבותם. ועם היות שאמר "בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל ד'", "לא יתחייב מזה שהדור הראשון והשני לא יבואו בקהל, כי אם שהדור ההוא השלישי יבא בקהל בחיוב ומדרך מצוה, והדורות הקודם יהיה הדבר רשות ולא מצוה ולא איסור...

מי הגיד לנו שהחתון הוא הביאה בקהל? ואמר אני שאינו כי אם שלא יהיה כישראל לכל דבר כבוד ומעלה, והוא שלא יהיו מהם שרי אלפים ושרי מאות סנהדרין ובתי דינים... ואמר זה לפי שהיה הרצון האלקי שהדור השלישי לא יקרא עוד "גר" כי אם אזרח בישראל לכל דבר. ואיך לא נאמר כן? והנה מצינו רבים מאדום ומצרים שנתגיירו ונשאו נשים בישראל ולא עברו על דת, כי לא נמנעו עם זה מהקרא 'גרים', כמה מצריים יצאו ממצרים עם ישראל והתגיירו ונשאו בנות ישראל, וכן ראוי שנחשוב שעשו בני ישראל שלקחו נשים מצריות, והנביא עובדיהו מאדום היה...

אבל חכמינו ז"ל קבלו אמתת המצות התוריות אשר זכרתי באופן אחר... קבלו ז"ל שהדור הראשון והשני מהמצריים אסורים לבא בקהל, ושהביאה בקהל תאמר על הנשואין והחתון, ושהדור השלישי נמנה לכל מתגייר לא ליוצאי מצרים, ושבתמצריים נאמר "בנים אשר יולדו להם" כולל לזכרים ולנקבות. ועוד כתב הרמב"ם ז"ל...

הנה הראיתיך דרך חכמינו ז"ל בענין הזה והוא המקובל והאמתי, ולכן ראוי שנבחר דרך תשובות הספקות אשר העירוני מסכים לקבלתם, כי הם לא העירו על הספקות ולא השתדלו בהתרתם. ואומר ששלמה במה שהתחתן את פרעה מלך מצרים חטא, כי עם היות שגייר את אשתו קודם שלקחה, הנה להיותה מצרית קודם הדור השלישי היתה אסורה לבא בקהל ולהתחתן עמה, וכבר אמרו חכמים ז"ל (ברכות פ"א דף ח' ע"א) שלכך נסמך ספור שמעי לחתון בת פרעה, ללמד שכל זמן שהיה שמעי קיים לא התחתן שלמה את בת פרעה, וא"כ לדעתם חוטא היה, אבל לדעתי בחטאו זה שוגג היה בדבר הלכה, שחשב שאחרי שגיירה לא היה עליו אשם והיתה מותרת לו, מצורף לזה שלא נתחתן עמה כ"א להשלים מלכותו בעבור פרעה מלך מצרים שהיה קרוב אליו כמו שאמרת לא מאהבת בתו. ולהיות כוונתו רצויה כאשר לקחה אמר הכתוב "ויאהב שלמה את ד' ללכת בחקות דוד אביו", ולא נסמך אותו פסוק אחרי ספור החתון כ"א להודיע שמחשבת שלמה היתה זכה וברורה ושעשה זה בתום לבבו, כי הוא אוהב היה את ד' וכוסף ללכת בחקות דוד אביו ולא נתכוון בזה לחטא חלילה. ולזה אמר "רק בבמות הוא מזבח", כי בזה לבד היה יודע שהיה עושה שלא כהוגן ולא בלקיחת בת פרעה שלא היה חוטא בעיניו. ולכן לא הוכיחו ד' עליו לפי שכבר לקחה... הנה להיות שלמה נער ורך והיה עושה זה בנקיון כפיו לא נענש עליו... ויורה עוד היות כוונת שלמה טובה בלקחו את בת פרעה, מה שכתוב כאן שהביאה אל עיר דוד "עד כלותו לבנות את ביתו ואת בית ד' ואת חומות ירושלם סביב", ובדברי הימים נאמר על זה (ד"ה א' ח"א) כי אמר "לא תשב לי אשה בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון ד'", והדברים האלה מורים שכאשר לקח שלמה את בת פרעה, היה לבו שלם עם ד' ולא נתכוון לחטא, ולכן זכה למעלת הנבואה באותו זמן.

I would have said further, as per the simple text, that the Torah did not prohibit Egyptians and Edomites from entering the community of Gd if they enter beneath the wings of Shechinah, and it did not say, "Edomites and Egyptians shall not enter the community of Gd, their children born to them, etc." as it said, "Amonites and Moavites shall not enter the community of Gd." And it did not prohibit seeking their welfare and benefit. But it commanded that we not abhor their descendants, since we lived as strangers in the lands of their ancestors. And even though it said, "Their children born to them, the third generation, shall enter the community of Gd," this need not mean that the first and second generation may not enter the community, but that this third generation should enter, positively and as a commandment, and for the preceding generations it would be optional, not a commandment and not a prohibition...

Who can tell us that marriage is "entry into the community?" I say that it is only that they should not be like Jews for all matters of honour and status, meaning that they should not be officers over thousands and hundreds, Sanhedrin and courts... And it said this because the Divine desire is that the third generation should no longer be called "stranger," but Israelite for all matters. And how could we not say this? We have found that many Edomites and Egyptians converted and married Jewish women and did not violate the law, for this did not prevent them from being called *gerim*. Many Egyptians left Egypt with Israel and converted and married Jewish women, and so we should think that Jews did when they took Egyptian wives, and the prophet Ovadia was from Edom...

But our Sages accepted the truth of the Torah's mitzvot which I mentioned in a different way... They accepted that the first and second Egyptian generations may not enter the community, and that "entering the community" refers to marriage, and that the third generation is counted for each convert and not from those who left Egypt, and that of the Egyptians it says "*Banim* born to them" including males and females. And Rambam wrote further...

I have shown you the path of our Sages in this matter, and this is received and true. Therefore, it is appropriate that we choose the path of answering the doubts I have raised while fitting their tradition, for they did not raise the doubts and did not try to resolve them. I will say that when Solomon married with Pharaoh king of Egypt, he did sin. Even though he converted his wife before marrying her, still, as an Egyptian before the third generation she was prohibited to enter the community and [for him] to marry her. And the Sages already said that the story of Shimi is juxtaposed with the marriage to the daughter of Pharaoh for this reason, to teach that as long as Shimi was alive Solomon did not marry the daughter of Pharaoh. So in their view, he sinned. But in my view, his sin in this matter was due to an error in this halachic matter. He thought that after she converted, there would be no guilt for him and she would be permitted to him, combined with the fact that he married her only to make peace for his kingdom with Pharaoh king of Egypt, who was nearby, as I have said, and not out of love for his daughter. And because his intent was desirable when he married her, the text said, "And Solomon loved Gd, walking in the statutes of his father David," and that verse was placed after the story of the marriage only to inform us that Solomon's thought was pure and clear and he did this with a pure heart. He loved Gd, and yearned to walk in the statutes of his father David, and he did not intend this as a sin, Gd forbid. And therefore it said, "Only, he sacrificed on altars," for in this alone did he know that he was acting inappropriately, and not in taking the daughter of Pharaoh, in which he did not think he was sinning. And therefore Gd did not rebuke him for it, for he had already taken her... Solomon was a youth, soft, and he did this with clean hands, and so he was not punished for it... It also shows Solomon's intention was good in taking the daughter of Pharaoh when it says here that he brought her to the City of David "until he completed building his house and the house of Gd and the walls of Jerusalem around," and in Chronicles I 8:11 it says of this that he said, "A woman shall not live in the house of David, King of Israel, for it is sacred, as the Ark of Gd has come there." This shows that when Solomon took the daughter of Pharaoh, his heart was whole with Gd and he did not intend to sin. Therefore he merited prophecy at that time.

3:1 The City of David

2. Two articles

- https://jewishaction.com/jewish-world/israel/whats_the_truth_about_king_dauids_tomb/
- https://jewishaction.com/jewish-world/israel/king_dauids_tomb_a_different_perspective/

3:1-3 Solomon's Second Weakness

3. Building his own house first? 6:37-7:1, 9:10

4. Ralbag to Melachim I 3:1

הנה היה ראוי לבנות חומה סביב ירושלים לקדש מה שבתוכה, כי הרבה מן הקדשים לא היו נאכלים כי אם לפנים מן החומה אחר שנבנה בית ד' שם, כמו הענין במעשר שני ובבכורי' ופסח ובכורות ומה שדומה להם לפי מה שנתבאר בתורה:

It was appropriate to build a wall around Jerusalem to consecrate what was within it, for many of the consecrated items could only be eaten within the wall after the House of Gd was built there, like *maaser sheni*, *bikkurim*, *korban pesach* and *bechor* and the like, as explained in the Torah.

5. Rashi to Melachim I 3:3

בבמות הוא מזבה – בגנותו דבר הכתוב ששהה את בנין הבית ארבע שנים:

"He sacrificed on altars" – The text spoke of his shame, for delaying construction of the Beit haMikdash for four years.

6. Why?

- Shemuel II 7:13-17
- Shemuel II 8:7-11
- Shemuel II 24:18-25 / Divrei haYamim I 21
- Divrei haYamim I 22
- Divrei haYamim I 23-29

7. Radak to Melachim I 3:3

למה אמר "רק"? והלא מותרות היו הבמות עד שבנה הבית! לפי שאמר "בחקות דוד אביו" ודוד לא זבח אלא במזבח אשר לפני הארון בירושל' או בבמה אשר בגבעון, ולא ראינו לו שזבח וקטר בבמות אחרות, כי הרבות הבמות מביא האדם לע"ג כי הוא משפט הגוים שבונים במה בכל הר וגבעה ותחת כל עץ רענן:

Why did it say "only"? Altars were permitted until the Beit haMikdash was built! Because it said, "In the laws of his father David," and David sacrificed only upon the altar before the Ark in Jerusalem or the altar in Givon. We do not find that he sacrificed and burned [offerings] on other altars, for multiplicity of altars brings a person to idolatry, for this is the way of the nations, building altars on every mountain and hill and beneath every young tree.

8. Radak to Melachim I 3:4

לא קראה גדולה לגודל מדתה כי הוא מזבח הנחשת שעשה משה

It was not called "great" because of its great size, for it was the copper altar which Moshe made.

9. Abarbanel to Melachim I 3:4

ולפי ששלמה נתיחד אז לזבוח באותה במה הגדולה אשר בגבעון כדוד אביו להיותה מקודשת מאד, אחרי שהכין לבו וקרא אל ד' בעולותיו ושלמיו נראה לו שמה האלקים, והוא ממה שיורה שהיה יותר טוב לזבוח בבמה הגדולה אשר בגבעון, אחרי ששמה נראה ד' אל שלמה, ולא נראה אליו בהיותו זוכה בשאר הבמות שלא היו באותה קדושה, ולא היה דוד אביו זוכה בהם:

And because Solomon chose only to sacrifice on that great altar in Givon like his father David, because it was very holy, after he dedicated his heart and called to Hashem with his burnt offerings and peace offerings Gd appeared to him there. This shows that it was better to sacrifice on the great altar in Givon, since Hashem appeared to Solomon there, and [Hashem] did not appear to him when he sacrificed on other altars which lacked that holiness, and his father David did not sacrifice upon them.

10. Malbim to Melachim I 3:3-4

... וכדי לתקן דבר זה שבין העם ובין המלך לא יזבחו עוד בבמות:

"וילך המלך גבעונה לזבח שם." ו"בדה"ב (א, ב – ג) מבואר "ויאמר שלמה לכל ישראל וכו' וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון." פי' שאמר לכל ישראל שאין ראוי להקטיר בבמות, ולכן הלכו כולם לגבעון לזבוח שם כי שם היה אהל מועד ומזבח הנחושת ואש מן השמים, וכמש"ש (שם ה) "וידרשו שלמה והקהל."

... And in order to repair this matter, that the nation and the king should not sacrifice upon altars any longer.

"And the king went to Givon to sacrifice there." And in Divrei haYamim II 1:2-3 it is explained, "And Solomon said to all Israel... And Solomon and the entire nation went with him to the altar in Givon." Meaning, that he told all Israel that they should not burn [offerings] on altars. Therefore, all of them went to Givon to sacrifice there, for the Ohel Moed and copper altar and Heavenly fire were there. As it says (ibid 5), "And Solomon and the nation sought."

11. Ralbag to Melachim I 3:3

"רק בבמות הוא מזבח ומקטיר" להגיע אליו הנבואה כי יש בהעלאת העולות רושם בהגעת הנבואה כמו שנתבאר בפרשת בלעם. וכבר נתננו הסבה בזה במה שבארנו מדברי התורה בפרשת נח. ולזה זכר שהעלה שלמה אלף עולות בבמה אשר בגבעון ושם נראה לו הש"י בחלום הלילה...

"Only, upon altars he sacrificed and burned" to achieve prophecy, for bringing burnt offerings makes an impact in achieving prophecy, as explained in the portion of Bilam. And we have already given this reason in our explanation of Parshat Noach. Therefore it mentioned that Solomon brought 1000 burnt offerings on the altar in Givon, and there Gd appeared to him in a dream at night...